

Zatona József
Bánk Bán

“Két fátyolt szakasztok el:
Hazámról és becsületemről.”

Bemutató:
2024. szeptember 10.
Nemzeti Színház

Rendező ifj. Vidnyánszky Attila

SZÍNLAP:

Rendező - ifj. Vidnyánszky Attila

Díszlettervező - Peter Sparrow

Jelmeztervező - Antal Csaba

Bánk bán - Patkós Márton

Gertrudis – Nagy-Kálózy Eszter

Melinda – Waskovics Andrea

Otto - Jakab Balázs

Biberach - Hajdu Szabolcs

Bendeleiben Izidora - Antóci Dorottya

II. Endre - Nagy Ervin

Tiborc - Nagypál Gábor

Petur bán - Sasvári Sándor

Mikhál bán - Köles Ferenc

Simon bán - Nagy Márk

Myska bán - Szervét Tibor

INDOKLÁS:

Rendezőnek ifj. Vidnyánszky Attilát választottuk, mert rengeteg rendezői alkotása, és több ehhez hasonló munkásságáért járó díj is alátámasztja, hogy az rábízunk az előadást, létrejöhetne az elképzelésünk.

Mint főszereplő, Patkós Mártont tudnánk elképzelni, aki nem csak a színház-, hanem a filmművészet világában is elismert. Úgy gondoljuk, hogy ő nagyszerű munkát végezne a szereplő életre keltésében, mert külső kisugárzásában és karakterében egyaránt látjuk Bánkot.

Gertrudist nem egyszerű feladat egyik színész számára sem megjeleníteni, épp ezért gondoltuk úgy, hogy Nagy-Kálózy Eszter alkalmas lenne, hiszen ő már korábbi években

játszott Bánk bánban, igaz, akkor Melinda szerepét kapta, de így is lényeges tapasztalattal gazdagodott és azt sem szabad elfelejteni, milyen sokrétű színésznőről van szó.

Melinda szerepére Waskovics Andreát választanánk, aki azon kívül, hogy már dolgozott együtt Vidnyánszky Attilával, remekül tudná játszani a határozott ugyanakkor kiszolgáltatott nő szerepét.

Ottó karakterének megformálásához véleményünk szerint Jakab Balázs remek választás lenne. Igaz, még nem volt annyi lehetősége kibontakoztatni tehetségét, mint más színészeknek, de nagy benne a potenciál és hisszük, hogy menne neki a feladat.

Hajdu Szabolcsot választanánk, Biberach életre keltéséhez, mivel azon kívül, hogy kiváló rendező, több filmszerepében bizonyította, hogy színészként is nagyra való.

Izidóra szerepére mindenképp Antóci Dorottyát választanánk, mivel Izidórát így képzeljük el külsőre és remekül tudná hozni a 'butácska lány' szerepét. (Természetesen őt magát nem ilyennek látjuk)

Nagy Ervin amilyen sokszor szerepelt már, mint a televízióban, mint színházi előadásokban, pont annyira tudná II. Endre szerepét előadni. Ezt több neki ítélt díja is szintén alátámasztja, remek magyar király-karakter lenne.

Nagypál Gábor nemcsak jó színész, de nagyon sok filmben is kitűnő szinkronszínészi munkát végzett. Munkásságát mi még Tiborc szerepével bővítenénk, hiszen szerintünk lenyűgözően tudná bemutatni nekünk ezen karaktert.

Petur bán szerepére Sasvári Sándort gondoltuk ki, hiszen rengeteg nagyobb színházi szerep is van már a háta mögött. Ennyi tapasztalattal biztosak vagyunk abban, hogy remekül tudná bemutatni a közönségnek ezt a karaktert is.

Mikhál bán szerepére azért Köles Ferencet választanánk, mert úgy gondoljuk, kitűnően formálná meg karakterét a színpadon.

Nagy Márkot azért gondoltuk Simon bán szerepére, mert így a harmadik testvér is viszonylag egyidős a másik kettővel, ezen kívül sokszor szerepelt már színházi előadásokban, mindegyik karaktert rendkívül jól adta elő.

Végül de nem utolsó sorban, Myska bánt a mi drámánkban Szervét Tibor alakítaná. Igaz, hogy ekkora tapasztalattal nagyobb szerepet is adhattunk volna neki, de mégis azt gondoljuk, hogy többet tudna kihozni ebből a szerepből, mint más színészek.

“Két fátyolt szakasztok el: hazámról és becsületemről.” Azért választottuk ezt az idézetet a plakátunkra, mert ez a mondat mutatja be igazán, hogy Bánk milyen megmérettetésekkel nézett szembe. Ez a mondat tökéletesen leírja, hogy Bánk mit érzett az egész dráma alatt. Sőt, a plakáton látható grafikát is alátámasztja, értelmezhetőbbé teszi.

Az előadásunk célja, hogy a fiatalabb korosztályhoz szóljunk. Rendkívül fontosnak találjuk, hogy a mai világban is kellő figyelmet fordítsanak a színház felé a legifjabb generáció tagjai is. Illetve egy ilyen fontos és értékes nemzeti drámánk fennmaradásához szükséges, hogy ne úgy tekintsenek rá a diákok, mint egy kötelező olvasmányra, amit (jó esetben) elolvasnak aztán elfelejtenek, hanem megmaradjon az emlékezetükben valami belőle. Ha találnak a művel kapcsolatban egy kapcsolódási pontot, amiben megláthatják saját magukat, akkor az biztos, hogy életük végéig velük marad, esetleg egyes élethelyzetekben eszükbe is jut. Ha az ehhez hasonló drámák, olvasmányok erőltetve vannak a tanulóra az nagy eséllyel eltántorítja őket attól, hogy a továbbiakban megkedvelje őket, hiszen nem is lesz nyitott feléjük. Ha pedig ők eltartják maguktól ezen művek fennmaradásának fontosságát, nem adják tovább az utódaiknak, lassan, de biztosan ki fog kopni a Bánk bán, és sok hozzá hasonló mű is.

Ezért szeretnénk megértetni a fiatalabb generációval, hogy ne mumusként tekintsenek a drámákra, inkább próbálják meg befogadni azt, meglátni a szépségüket, még ha elsőre távolinak és bonyolultnak tűnik is.

Sokat segítene számukra a befogadásban, hogy ha egy-egy előadás után akár egyes színészekkel, akár a rendezővel egy közönségtalálkozó keretén belül tudnának beszélgetni a darabról, az esetlegesen felmerülő kérdéseiket feltehetnék. Ez közelebb hozná hozzájuk a művet és talán - ha nem is mindenkit – arra ösztönözné, hogy ne féljenek a továbbiakban más drámákhoz nyúlni, vagy akár színházba menni.